

GESLAAGDE FOK MET DE BLAUW- GRIJZE TANGARA

- *Thraupis episcopus major*.

Doo: Frank van Lil.

Medio september 1999 kocht ik een paar van deze vogels bij een bekende handelaar in Ridderkerk. Het onderlinge verschil in beide seksen was moeilijk te zien, de man was misschien iets feller blauw gekleurd. Later toen ze in de volière zaten viel mij op dat de man iets ranker op zijn poten stond en een duidelijke witte vlek op de schouders had; de pop was iets meer gedrongen en had een minder afgetekende witte vlek.

Als voedsel gaf ik ze, behalve dagelijks vers drinkwater, een goed universeelvoer en altijd twee soorten zacht fruit, zoals peer, banaan, sinaasappel, geweekte rozijnen en ook wel appel. Twee maal in de week strooide ik wat nectar over het aangeboden fruit.

Na ze eerst een paar weken onverwarmd binnen gehouden te hebben werd het luikje naar de buitenvolière geopend. Ze zaten nu samen met enkele kleine zaadetertjes in een ruim beplante onoverdekte volière van 6 x 5,50 x 2 m. Dit ging prima, nooit heb ik iets van agressie jegens de toch veel kleinere vogels gemerkt.

Omdat ik wel met deze vogels wilde fokken werd de volière begin maart in tweeën gedeeld. De tangara's zaten nu apart in een ruim beplante volière van 2 x 5,50 x 2 m en een eigen tochtvrij binnenhok.

Kennelijk zaten ze daar op te wachten, want nog geen twee weken later zag ik de man baltsgedrag vertonen naar de pop door naar haar toe te vliegen en haar luidkeels te begroeten.

De pop beantwoordde deze roep steeds. Wat mij toen wel verbaasde was dat ze een nestkastje uitzochten dat er nog hing van mijn kleinere vogeltjes. Het was een zelf gefruitseld half open nestkastje amper net zo groot als voor een kanarie met een opening van 5x6 cm. Dit terwijl deze tangara's toch wel wat groter zijn dan een kanarie.

Toen ik op een zaterdag aanvang april de pop niet meer zag ben ik in de volière meteen op zoek gegaan. En jawel, in dat kleine nestkastje was een redelijk mooi afgewerkt nest gemaakt met daarin twee eieren. Deze waren bruin van kleur met donkere stipjes/vlekjes van ongeveer

20 mm groot (ik heb ze niet opgemeten). Dit was voor mij toch een verrassing daar de vogels pas een half jaar in mijn bezit waren. Vanaf die tijd hing de man geregeld tegen het gaas van de aangrenzende volière als zich, naar zijn mening althans, een vogel te dicht bij het nest bevond.

Het voedselaanbod werd wat uitgebreid met meer levend voer zoals buffalo's. In de volière heb ik half in de grond een aarde bloempot gezet met daarin wat tuinafval zoals: bananenschillen, overrijpe perziken en sla. De pot werd afgedekt met gaas zodat de tangara's er niet bij konden. Op deze manier kwamen er veel fruitvliegjes en andere kleine insecten op af die de tangara's naar hartelust aten. Deze methode gebruik ik al langer, ook om de kleinere vogeltjes van insecten te voorzien als ze jongen hebben.

Ook werd er tahoe in kleine blokjes verstrekt (zeer eiwitrijk).

Na een broedtijd van 14 dagen lag er een jong in het nest (het andere ei bleek onbevruucht te zijn). Het jong was geheel naakt, had een donkere huidskleur en had een opvallend brede bek.

Het groeide voorspoedig en na 5 dagen heb ik het geringd met ringmaat 3,5 mm. De ring had ik afgeplakt met een stukje leukoplast, omdat de tangara's nogal nieuwsgierig van aard zijn. Het jong vloog na 14 dagen uit. Dit was een spannend moment, omdat het nog steeds april was en het nest zich in de buitenvolière bevond. Ik had dan ook voor mezelf besloten om, als het slecht weer werd en het jong zou uitvliegen, hem eruit zou vangen en in het binnenhok zou zetten.

Maar de weersomstandigheden zaten mee en een prachtig jong vloog uit. Wel wat fletser dan zijn ouders, maar toch al prachtig blauwgrijs; er was eigenlijk niet veel verschil tussen hem en zijn moeder.

De jonge tangara heeft de hele zomer met zijn ouders samen in de volière doorgebracht; mede daardoor is een tweede ronde uitgebleven (denk ik), want toen ik eind september het jong naar een andere vlucht overbracht, ging het ouderpaar weer nestelen in hetzelfde nestkastje. Helaas was dit te laat en is er van die tweede ronde niets terechtgekomen, maar dit is weer een goede leer voor volgend jaar.

Mede door de goede en snelle adviezen van Ben Doensen is dit een geslaagd fokresultaat geworden.

Bij deze bedankt daarvoor.